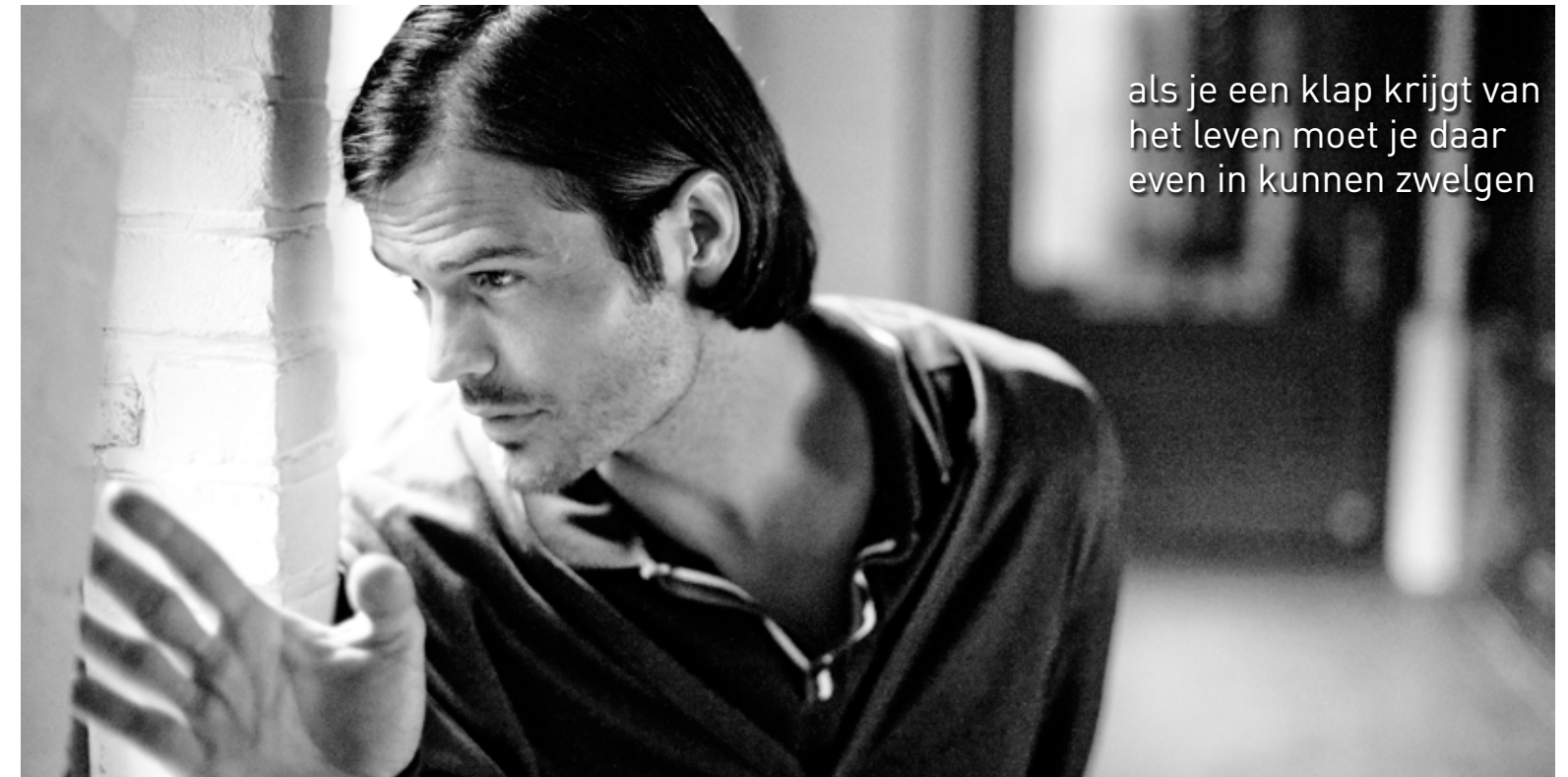

arie boomsma

→ tekst judith wermenbol, fotografie sushilla kouwen

Arie Boomsma is in het nieuws. Met tv-programma's als On Topic en 40 Dagen Zonder Sex en als presentator op Radio 1 maakt de oud-Apeldoerner de door hem zo vurig gewenste 'dingen die ertoe doen'. Intussen zorgvuldig balancerend op het slappe koord der innerlijke dualiteit en met optimisme strijdend tegen zijn draken. Want perfect is hij allerminst. "Ik ben mijn eigen ergste criticus." ▶

als je een klap krijgt van het leven moet je daar even in kunnen zwelgen

▷ “Ik ben nog niet getrouwd, maar mijn vriendin en ik willen wel trouwen. Wij hebben die wens overigens al na onze eerste ontmoeting naar elkaar uitgesproken. Om bepaalde redenen hebben we moeten wachten, maar die tijd is voorbij. Of ik nu al 35 lange jaren door een seksloze woestijn zwerf? Haha, nee. Maar voor mijn gevoel ben ik allang getrouwd. Kijk, ik vind het huwelijk een mooi instituut. Maar het uitspreken van de belofte elkaar eeuwig trouw te zijn, komt een fase eerder dan het papiertje. Voor mij gaat het allereerst om de keuze voor iemand, en die keuze heb ik lange tijd geleden al gemaakt. Ik zou ook graag kinderen krijgen. Niet omdat ik dat als een soort christenplicht beschouw – hoewel ‘Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u’ nu juist één van de verzen uit de Bijbel is waarvan je niet kunt zeggen: goh, wat zouden ze daar nu mee bedoelen? Nee, serieus, de dogmatiek die je op dat gebied wel tegenkomt binnen het christendom vind ik benauwend. Het zou voor mij overigens wel een absolute reden zijn om te trouwen; het krijgen van een kind gaat verder dan de belofte aan elkaar.”

Over het gezin Boomsma

“Ik kom uit een gezin met ouders die altijd de blik naar buiten hebben gericht. Iedereen kwam bij ons over de vloer. Dan hadden we weer een moeilijk opvoedbare jongere in huis, dan weer een zendeling uit Afrika of een junk die zo gauw nergens anders onderdak kon vinden. Een komen en gaan van types en mensen. Zo heb ik van jongs af aan geleerd me te verplaatsen in mensen die anders leven dan wij, in andere culturen, met andere

achtergronden. Dat stopt daarna nooit meer. Ik probeer altijd de beweegredenen van mensen te achterhalen en te begrijpen. Daarom relatieveer ik ook voortdurend alles en ben ik niet snel geraakt. Misschien ga ik daar wel eens te ver in. Het kan ook lekker zijn om te zeggen: ik heb geen zin om jou te begrijpen; ik vind het gewoon niet leuk als je dat zegt. Ik word vaak genoeg gekwetst hoor, begrijp me niet verkeerd. Als ik iets doe of maak waarin ik mijn hele hart heb gelegd en dat wordt knoerthard afgeserveerd, zelfs door een vreemde – dat kwetst wel. Kritiek en lof raken me wel, maar het blijft niet lang hangen.”

Over draken

“Een tatoeage is altijd een statement. Die op mijn rug stelt Sint Joris en de Draak voor. Hij staat voor de wijze waarop ik wil leven: het overwinnen van tegenslagen en het aangaan van uitdagingen. Vind je hem groot? Ja, alles wat ik doe, doe ik vol overgave. Daar past dit bij: deze afbeelding op dit formaat wil ik graag bij me dragen. Mijn persoonlijke draken vloeien voort uit het feit dat ik dingen doe die zich in het openbaar afspelen. Het zijn ijdelheid, egocentrisme en zelfoverschatting. Die liggen altijd op de loer. Als kind was ik tijdens spelletjes al bezig alles zo te draaien dat het om mij ging. Heel strategisch, ja. Ik kom natuurlijk uit een groot gezin. Dan moet je als kind haast wel schreeuwen om er bovenuit te komen en toch altijd kijken waar je voordeel kunt behalen. Dat doet iets met je. Een draak van een tegenslag was het feit dat mijn knie het begaf op het moment dat ik in Amerika volop met mijn basketbalcarrière

bezig was. Dat was echt een klap. Uiteindelijk heb ik op mijn 24e definitief met topsport moeten stoppen.”

Over hoe ze te verslaan

“Mijn slechte eigenschappen zijn er altijd, maar ze krijgen niet de overhand. Ik ben namelijk mijn eigen ergste criticus. Ik denk niet dat er mensen bestaan die meer kritisch zijn op mij dan ikzelf – en er zijn mensen héél kritisch op mij! Daarom heb ik ook niet vaak een gevoel van voldoening of trots. Ik heb moeite om te genieten van iets wat ik heb gepresteerd. Dan ben ik alweer bezig met: waar kan het beter, waar ligt de volgende uitdaging. Dat geeft veel onrust. Wat het overwinnen van tegenslagen betreft: als je een klap krijgt van het leven moet je daar ook even in kunnen zwelgen. Even uit het veld geslagen zijn. Ook dat kan ik niet goed. Ik sta het mezelf niet toe. Dat zelfvertrouwen en optimisme grenst soms aan onverantwoordelijkheid. Ik heb echt wel projecten aangenomen die achteraf een groot debacle bleken. Daar ligt het omslagpunt van optimisme naar overmoed: te weinig de risico's inzien van wat ik ga doen.”

Over dualiteit

“De tekst op mijn website is weinig zelfingenomen, ja. Mijn mislukkingen worden er bijna verheerlijkt. Dat moet je zien als tegenhanger van het gelikte of gestileerde beeld dat sommige mensen – ten onrechte – van mij hebben. Het voelt heerlijk om dat grote falen er tegenover te zetten – te moeten zetten, in mijn geval. Anders wordt het plaatje saai en bovendien onjuist. ▷

Er is niets perfects aan mij. Ik geniet van de kansen die ik krijg, ik vind het fijn om dingen goed te doen, maar het gaat erom dat ik iets doe wat ertoe doet. Ik denk dat je jezelf pas kent wanneer je je eigen dualiteit begrijpt. Alles wat ik doe staat in het teken van die spanning. Terwijl ik met jou praat en antwoord op een vraag, heb ik in mijn hoofd alweer een antwoord geformuleerd dat daar haaks op staat. Naar die tegenstelling in dingen ben ik altijd op zoek. Het is spannend en verrassend. En het ultieme middel tot relativeren.”

Over puberteit

“Toen ik 14 was verhuisden we naar Apeldoorn. Mijn vader werd er predikant van de Jachtaankerk. Wij hadden altijd in kleine plaatsen gewoond, dus voor ons was Apeldoorn enorm. Wat een geneugten! Alles wat kinderen die zich een beetje vervelen leuk vinden, was er. Ik zat op het Christelijk Lyceum maar spijbelde veel en als ik er was had ik moeite met autoriteit. Op de lagere school in Friesland was ik soms ook al moeilijk: brutaal, weinig respectvol, anderen ertoe aanzetten mee te doen. Als je klein bent heet dat nog kattenkwaad, maar in Apeldoorn ging het al aardig richting kleine criminaliteit. Jatten? Ja. Veel. Als mijn moeder erachter kwam moest ik het terugbrengen. En vernielingen. Maar wel kwajongenswerk, dus geen autokraken of inbraken. Tja, mijn ouders hebben het in Apeldoorn flink voor hun kiezen gehad. Op mijn 16e vertrok ik naar Amerika. Daar ging het wel goed: helemaal alleen in een vreemd land met veel minder verleidingen; alcohol

kon ik er op mijn leeftijd niet krijgen en drugs waren oppervlakkig bezien nergens te vinden.”

Over God

“Toen ik 24 was en met een kapotte knie naar Apeldoorn terugkeerde, brak de periode aan waarin ik me in mijn geloof ben gaan verdiepen. Die God van mijn ouders, dacht ik, als die er is dan heb ik hem nu nodig. Er landde echt geen koppel witte duiven op het dak en ik hoorde geen engelen zingen. Je kunt het vergelijken met een hechte vriendschap, waarbij je werkelijk op iemand steunt. Zo ervoer ik het in die tijd. Stel je voor: vanaf mijn twaalfde was ik alleen maar met basketbal bezig geweest! Het was dus bepaald niet zo dat ik de mogelijkheden voor het uitzoeken had. Maar langzaam kreeg ik het gevoel: mijn leven heeft een richting en kan ertoe doen, ook als ik me op andere dingen concentreer. Dat was zo'n geruststellende gedachte.”

Over Apeldoorn

“Ik huurde een kamer aan het Beekpark boven café Dorus en ging werken in de Hotline Bar van Bennie Zielhuis. Daarna heb ik nog met veel plezier gewerkt in café Röntgen van René Diks; met hem ben ik trouwens nog steeds bevriend. Apeldoorn is voor mij op veel gebieden verbonden met De Eerste Keer: mijn eerste vriendinnetje, mijn eerste zoen, mijn eerste jointje, de eerste drank; mijn liefde voor basketbal is er ontzettend en ik heb er mijn vriendin ontmoet. Apeldoorn is daarom een plaats die ik niet vergeet. En als ik er ben wandel ik altijd binnen bij Central Park: even bij Wendie zo'n heerlijk koekje eten!” ■

kritiek en lof raken me wel, maar het blijft niet lang hangen